

RESSÒ DE LA PARAULA

Morir com a ressuscitats

Per a molts la sortida pràctica de la crisi representaria un signe de la Resurrecció que celebrem per Pasqua. Com la primavera significa la resurrecció de la natura; com en algunes religions naturals el sol o la llum acaba venent la nit i les tenebres en una lluita cíclica i constant; o com algun partit aprofita el Diumenge de Pasqua per a celebrar «el seu dia», el dia en què es reafirma el seu projecte polític vencedor...

El sentit cristià de la Pasqua dona la benvinguda a tots els projectes humans que «humanitzen» l'existència. Tots aquests projectes veuen que alguna cosa ha de morir per a donar pas a alguna cosa que ressuscitarà. Els qui els defensen i realitzen són els qui determinen què és una cosa i l'altra, segons la pròpia ideologia. És la força que té la humanitat per a superar una crisi, crear una utopia, lluitar, renèixer, en l'àmbit personal és la capacitat de l'anomenada «resiliència». Encara que sempre quedarà per respondre la gran pregunta: cap a on canviar?; quin projecte, quina situació, em farà més plenament humà?...

El sentit cristià de la Pasqua també desperta el somni que el món canviï en tots sentits. Però és molt més radical, total i autèntic. Entre altres

raons perquè neix de la profunditat i serietat de la mort i es recolza en un fet concret. El seu punt de partida és el més contradictori, la mort absolutament injusta del just, la mort del qui més havia estimat, del qui creiem paradigma de la humanitat. Per això, el cristià respon segur a aquesta pregunta: Què, qui, ressuscita realment?

Nikolas Velimirovik, en la seva biografia de sant Sava, narra que el sant, sentint propera la mort, es va acomiadar del seu fill Simeó, segons un vell costum de l'Església d'Orient: quan una persona està a punt de morir, la seva família, els seus amics i veïns venen a veure'l per a viure un mutu perdó. Ells li diuen: «Perdona'm, benvolgut...». El moribund respon: «Jo et perdono. Que Déu et perdoni també,

pectiva del fracàs, de la mort, la solitud, el desamor, l'ofensa o la injustícia facin molt difícil continuar estimant.

I si aquest amor continua viu, en brollen el perdó i la benedicció, la reconciliació i la vida, la fraternitat i la fecunditat, dues dimensions essencials de l'amor cristià. Ja no resultarà estrany que el primer do que el Ressuscitat lliurà als seus deixebles sigui la capacitat de perdonar (cf. Jn 20,22-23). Hi va amb la gran salutació de la pau i amb l'alenada creadora de vida. I allí comença el món nou, la humanitat ressuscitada.

i tu, perdona'm a mi». «Beneeix-me i siguis tu beneït per Déu». «Que Déu et beneeixi i jo també et beneixo». «Prega per mi». «Tu també resa per mi...»

Això és una veritable celebració de la Pasqua: sant Sava afronta la mort com ja ressuscitat. En el moment més fosc de la mort imminent, reviu allò autènticament humà: l'amor, que perdona i beneeix. Una resurrecció que no seria possible si Jesucrist no hagués ressuscitat. Qui ressuscita és Ell, i amb Ell ressuscita l'amor.

Llavors l'amor és possible avui, encara que les vicissituds de la vida, com ara la pers-

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tenir o no tenir

Crec en un Déu... Quantes vegades hem pronunciat la paraula *crec* al llarg de la nostra història com a creients? Cada vegada que la repetim en començar la nostra professió de fe cal que ens assegurem que la pronunciem, perquè sovint caiem en la inèrcia d'afegir-nos a la proclamació un cop començada. És imprescindible que cadascú la diguem amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces i amb tot el pensament.

Dir *crec* és expressar amb llibertat que tenim fe. Això és l'acte important, dir que jo tinc fe. Després hi afegirem els matisos que concreten la fe que tinc. Però, de fe, o se'n té o no se'n té. És un acte molt simple. Tenir fe és mantenir en el cor el sentiment total de viure acompanyat per aquest Déu, no estic sol fent el camí per la vida. Compto amb Aquell que em fa participar de la seva mateixa existència i em fa arribar l'amor immens amb el qual m'estima. Un amor únic i singular que només és

per a mi. Cadascú rep de part de Déu el seu amor particular.

Tenir fe és senzillament mantenir la fonda experiència que soc perquè Déu és i que sense Ell jo no seria. Tenir fe és simplement acceptar amb humilitat que no em pertanyo, que soc de Déu, que visc per Ell i per a Ell. Per això, tenir fe és reconèixer que hi ha Algú a qui li interesso més que fins i tot jo mateix. Que hi ha Algú que m'estima més del que jo m'estimo. Tenir fe és acceptar la invitació per ocupar el lloc que Algú m'ha

preparat on Ell és perquè també jo estigui amb Ell. Tenir fe és deixar que aquest Algú em regali el que jo no em puc aconseguir: em vol fer el regal de la Vida Eterna.

Només cal una única paraula per tenir fe, dir sí a Déu. La Mare i Mestre de la fe, Maria, la va saber tenir a punt en els llavis quan Déu li va fer saber la seva voluntat i li va encarregar la seva missió. Maria va creure.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

ECO DE LA PALABRA

Morir como resucitados

Para muchos la salida práctica de la crisis presentaría un signo de la Resurrección que celebramos en Pascua. Como la primavera significa la resurrección de la naturaleza; como en algunas religiones naturales el sol o la luz acaba venciendo a la noche y las tinieblas en una lucha cíclica y constante; o como algún partido aprovecha el Domingo de Pascua para celebrar «su día», el día en que se reafirma su proyecto político vencedor...

El sentido cristiano de la Pascua da la bienvenida a todos los proyectos humanos que «humanizan» la existencia. Todos esos proyectos ven que algo ha de morir para dar paso a algo que resucitará. Quienes los defienden y realizan son quienes determinan qué es una cosa y otra, según la propia ideología. Es la fuerza que tiene la humanidad para superar una crisis, crear una utopía, luchar, renacer, en el ámbito personal es la capacidad de la llamada «resiliencia». Aunque siempre quedará por responder la gran pregunta: ¿hacia dónde cambiar?; ¿qué proyecto, qué situación, me hará más plenamente humano?...

El sentido cristiano de la Pascua también despierta el sueño de que el mundo cambie en todo sentido. Pero es mucho más radical, total y auténtico. Entre otras razones porque parte de la profundidad y seriedad de la muerte y se apoya en un hecho concreto. Su punto de partida es lo más contradictorio, la muerte absolutamente injusta del justo, la muerte del que más había amado, del que creemos paradigma de la humanidad. Por eso el cristiano responde seguro a esta pregunta: ¿Qué, quién, resucita realmente?

Nikolás Velimirovik, en su biografía de san Sava, narra que el santo, sintiendo cercana la muerte, se despidió de su hijo Simeón, según una vieja costumbre de la Iglesia de Oriente: cuando una persona está a punto de morir, su familia, sus amigos y vecinos vienen a verle para vivir un mutuo perdón. Ellos le dicen: «Perdóname, querido...». El moribundo responde: «Yo te perdono. Que Dios te perdone también, y tú, perdóname a mí»; «Bendíceme y seas tú bendecido por Dios»; «Que Dios te bendiga y yo también te bendigo»; «Ruega por mí», «Tú también ora por mí...»

Esto es una verdadera celebración de la Pascua: san Sava afronta la muerte como ya resucitado. En el momento más oscuro de la muerte inminente, revive aquello auténticamente humano: el amor, que perdona y bendice. Una resurrección que no sería posible si Jesucristo no hubiera resucitado. Quien resucita es Él, y con Él resucita el amor.

Entonces el amor es posible hoy, aunque las vicisitudes de la vida, tales como la perspectiva del fracaso, de la muerte, la soledad, el desamor, la ofensa o la injusticia hagan muy difícil seguir amando.

Y si ese amor sigue vivo, brotan de él el perdón y la bendición, la reconciliación y la vida, la fraternidad y la fecundidad, dos dimensiones esenciales del amor cristiano. Ya no resultará extraño que el primer don que el Resucitado entrega a sus discípulos sea la capacidad de perdonar (cf. Jn 20, 22-23). Va con el gran saludo de la paz y con sople creador de vida. Y allí comienza el mundo nuevo, la humanidad resucitada.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Celebració dels 50 anys de trobades a Montserrat

Sempre pendents de l'evolució de la pandèmia, sembla que la situació epidemiològica farà possible la celebració d'aquesta jornada el proper 8 de maig, d'acord amb el que es va decidir a finals del 2020. En l'organització de l'acte es tenen ben presents totes les mesures de prevenció per minimitzar tots els riscos: és una sort disposar d'espais grans a Montserrat que permeten complir amb l'aforament indicat i les mesures sanitàries.

L'horari de la Trobada del 8 de maig serà el següent:

- 9.00 h Arribada i inscripcions a Montserrat
- 9.30 h Assaig a la basílica
- 11.00 h Missa conventual presidida pel P. Abat Josep M. Soler
- 12.00 h Acte de record i agraïment d'aquests 50 anys
- 13.00 h *Salve Regina* i *Violai*
- 14.00 h Dinar. Sobretaula. Cantada i comiat

El preu de la Trobada és de 40 € que inclou: bitllet d'anada i tornada del cremallera, petit esmorzar, material de la Trobada i dinar de festa. S'abonarà en el moment d'arribar i de recollir el material a Montserrat. Aquesta vegada no es poden autoritzar els cotxes ni garantir lloc d'aparcament al Santuari i per això es facilita a tothom l'accés a Montserrat amb el cremallera.

Per formalitzar la inscripció es pot fer al web trobadesanimadorsdecant.cat o per mail, escrivint a trobades@trobadesanimadorsdecant.cat.

Pare i germà, com sant Josep

Aquest va ser el títol de la vetlla de pregària realitzada el 20 de març, vigília del Dia del Seminari, a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona i retransmesa simultàniament per **YouTube**.

La celebració va ser presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona, Toni Vadell, i preparada pels seminaristes, pel que fa als cants, pregàries, lectures, etc., prenent com a eix la figura de sant Josep.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

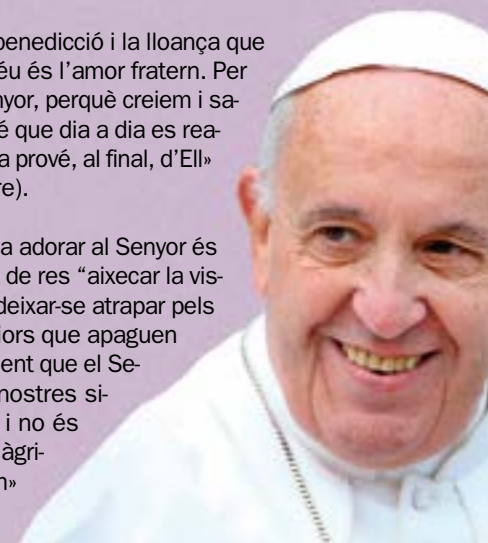

@Pontifex: «L'oració d'acció de gràcies neix de reconèixer que hem estat pensats abans que aprenguéssim a pensar; hem estat estimats abans que aprenguéssim a estimar. Si mirem la vida així, llavors el "gràcies" es converteix en el fil conductor de les nostres jornades» (30 de desembre).

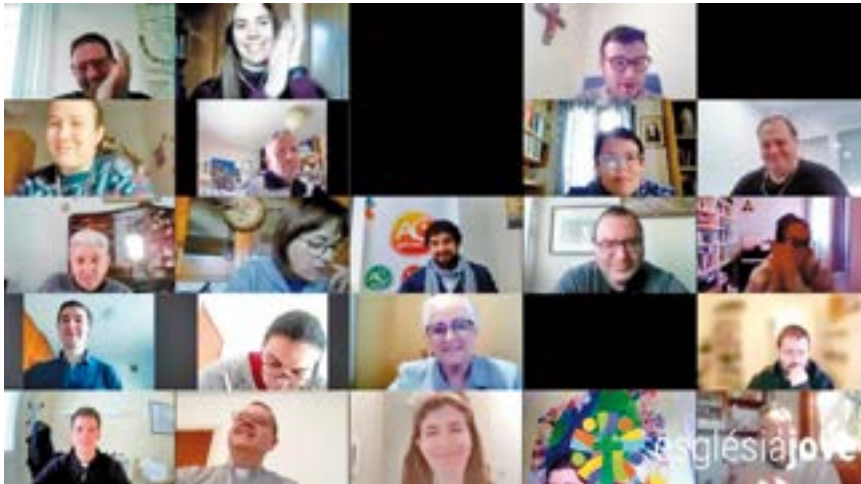
@Pontifex: «Donem gràcies a Déu per les coses bones que han succeït en el temps de la pandèmia: per tantes persones que, sense fer soroll, han tractat de fer que el pes de la prova resultés més suportable» (31 de desembre).

@Pontifex: «La benedicció i la lloança que més agrada a Déu és l'amor fratern. Per això lloem al Senyor, perquè creiem i sabem que tot el bé que dia a dia es realitza sobre la terra prové, al final, d'Ell» (31 de desembre).

@Pontifex: «Per a adorar al Senyor és necessari abans de res "aixecar la vista", és a dir, no deixar-se atrapar pels fantasmes interiors que apaguen l'esperança, sabent que el Senyor coneix les nostres situacions difícils i no és indiferent a les llàgrimes que vèssim» (6 de gener).

Despertar i acompanyar la crida vocacional

Aquest va ser el lema de la 6a Jornada interdiocesana de Pastoral juvenil, celebrada telemàticament el 13 de març i a la qual van participar, aproximadament, un centenar de joves i animadors. Aquest any, la formació estava dedicada a com despertar i saber acompanyar la crida vocacional entre els joves.

Després d'una petita pregària, en Fran Ramírez, responsable de Joves de Acció Catòlica General, va exposar un seguit d'elements que fan possible aquest desvetllar de la crida vocacional i el seu acompanyament. Va destacar, per exemple, la importància d'un context emmarcat en una comunitat de fe, que ajudi i faci possible aquest pro-

cés que ha de passar pel discerniment i l'acompanyament. Posteriorment, els participants van dividir-se en petits grups de 5 a 6 persones per a poder reflexionar i comentar les propostes de la xerrada.

La segona part de la jornada va ser a càrrec de la Carla Vidal, catequista de Life Teen a la Parròquia del Masnou. Ella va presentar el testimoni de Joan Roig Diggle, jove català que va ser assassinat durant la Guerra Civil a causa de la seva fe i que va ser beatificat el passat 7 de novembre.

Aquestes interessants ponències es poden recuperar al [Canal de Youtube d'Església Jove](#) (SIJ).

Crist Viu!

Aquest Crist Ressuscitat és obra del pintor santfeliuenc Joan Torras i Viver. Obra de tardana incorporació a la Catedral de Sant Llorenç, realitzada l'any 1990 a l'estudi de l'artista i després col·locada a la paret posterior a la pila baptismal.

(Referències extretes del llibre *Joan Torras Viver. Pintura religiosa al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat*, de Rosa Maria Armelles Sebastià i Javier Clemente Hernández, professors de religió a secundària a instituts de la Generalitat de Catalunya).

Exercicis espirituals del Seminari Menor

Cada any des del Seminari Menor de Barcelona, s'ofereixen als seminaristes d'entre 14 i 18 anys, uns exercicis espirituals que els permeti un apropament al Senyor i un major discerniment vocacional.

Aquest any també serà una oportunitat per a aquells nois joves amb inquietuds vocacionals, que es poden sentir interpel·lats per la crida de Déu, o bé necessiten d'un temps amb el Senyor per ordenar la pròpia vida i orientar-la a Crist. Els exercicis començaran el dia 16 d'abril cap a

les 19.30 h i finalitzaran el diumenge 18, havent dinat.

- Lloc: Casa de la Sagrada Família a Vallvidrera (c/ Sagrada Família, 21 - 08017 Barcelona)
- Destinataris: Nois d'entre 14 i 18 anys
- Predicador: Mn. Agustí Vives
- Dades: 16, 17 i 18 d'abril
- Preu: 70 €

Més informació, al web [seminaribarcelona.cat](#) o al mail [seminarimenor@arqbcn.cat](#)

AGENDA

■ Espai d'interioritat Francesc Palau.

Activitats al mes d'abril:

- **17 abril, de les 10.30 a les 12 h.** Silenci contemplatiu, conduït per la Gna. Beatrice D'Cunha, CM. Activitat presencial amb aforament limitat.
- **20 abril, a les 19 h.** Conferència online a càrrec de la pedagoga i directora del Lloc de la Dona, María del Mar Galcerán, sobre «El cuidado en los colectivos vulnerables».

Inscripcions via correu electrònic [centre@espainterioritatpalau.com](#) o a través del web: [www.espainterioritatpalau.com](#)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. □ Dilluns dins de l'octava de Pasqua [Fets 2,14.22-32 / SI 15 / Mt 28, 8-15]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prevere dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua); santa Emília, verge i màrtir; santa Maria-Crescència Höss, verge franciscana.

6. □ Dimarts dins de l'octava de Pasqua [Fets 2,36-41 / SI 32 / Jo 20,11-18]. Sant Marcel·lí, mr.; sant Guillem, abat.

7. □ Dimecres dins l'octava de Pasqua [Fets 3,1-10 / SI 104 / Lc 24,13-35]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prev., fund. Gns. Escoles Cristianes (FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. □ Dijous dins l'octava de Pasqua [Fets 3,11-26 / SI 8 / Lc 24,35-48]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, vg.

9. □ Divendres dins l'octava de Pasqua [Fets 4,1-12 / SI 117 / Jo 21,1-

14]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. □ Dissabte dins l'octava de Pasqua [Fets 4,13-21 / SI 117 / Mc 16,9-15]. Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, mr.

11. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia [Fets 4,32-35 / SI 117 / 1Jo 5,1-6 / Jo 20, 19-31]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i mr. (1079); sant Isaac, monjo.

Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor (B)

COMENTARI

«Busqueu
el crucificat.
Ha ressuscitat,
no hi és aquí»

«**A**lleluia, Crist ha ressuscitat. Veritablement Crist ha ressuscitat» tal com se saluden els ortodoxos. Aquesta és la gran notícia, no solament d'avui o d'aquesta setmana sinó de tot l'any i de tota la nostra vida. Som cristians perquè creiem en Crist ressuscitat. És la gran proclama de Pere: *Déu el ressuscità el tercer dia... tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.* Per això la festa d'avui s'eixampla tota la setmana i tota la cinquantena pasqual; i tots els diumenges celebrem la victòria del Crucificat sobre la mort i el pecat.

Aquesta és també la gran notícia de l'evangeli: *ell [el jove vestit de blanc] els diu: No tingueu por. Busqueu Jesús de Nazaret, el crucificat. Ha ressuscitat, no hi és aquí.* El crucificat ja no és al sepulcre: Ha vençut la mateixa mort i per tant no se l'ha de buscar en el lloc dels morts. Ell és el Vivent per excel·lència. Per això convoca els seus deixebles: *Aneu a dir als deixebles i a Pere que anirà davant vostre a Galilea: allà el veureu, tal com ell us ho havia dit.* S'han complert les paraules dels profetes. Jesús ja havia anunciat que la mort només era un pas de cara a la resurrecció tot i que els apòstols i els altres deixebles no van acabar d'entendre això de la resurrecció. Per això les dones seguidors de Jesús van anar a ungir el cos de Jesús, pensant en un cadàver. Tampoc elles no esperaven la resurrecció. Però Crist ha vençut definitivament la mort. Aquest és un fet real que ens omple d'alegria. Per això diu: *No tingueu por!*

Tot això suposa un canvi radical en la nostra vida: *Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.* Per baptisme nosaltres també vam ressuscitar. *Vosaltres vau morir i la vostra vida està amagada amb el Crist; per això no podem viure com si encara estiguéssim lligats als valors, a les preocupacions d'aquesta terra, als interessos d'aquest món.* Ressuscitats visquem com a ressuscitats!

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Nazaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.* O bé: *Al·leluia.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.* O bien: *Aleluya.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.